

sætter Forslag om Skattelove, naar det er nødvendige Forslag og Ministeriet godtgør dette, i saa Fald mener jeg ikke, en Opposition har Ret til at staa op og sige, at de er unødvendige, og at vi kan nøjes med det halve eller en Trediedel, eller hvad det nu er. Saa skal Oppositionen i Virkeligheden erkende Nødvendigheden. En Opposition har ikke Ret til at angribe et Ministerium uden udfra virkelige Grunde, som den kan godtgøre Rimeligheden af.

Nu siger den højtærede Minister — og der kommer han ind paa Ministeriets nuværende Stilling —, at Ministeriet har faaet betroet denne Stilling af hele Folket, af Rigsdagen, som Folkets Repræsentation. Men her tror jeg virkelig, den højtærede Minister tager fejl. Han lægger alt for meget ind i den Beslutning, der blev vedtaget forleden. Hvis vi stod paa bar Bund og skulde danne Ministerium, er jeg ganske vist ikke i Tvivl om, at det nuværende Ministerium vilde faa betroet Stillingen af de to Partier, som har givet det parlamentarisk Støtte, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at Hs. Majestæt Kongen vilde udnævne dette Ministerium, fordi det har den parlamentariske Støtte — vi er jo et parlamentarisk styret Land —, men jeg er lige saa sikker paa, at hvis vi, som sagt, stod paa bar Bund og skulde til at afstemme her, fik Ministeriet ikke Stemmer fra hele Folketinget, fik ikke Stillingen betroet af hele Folketinget. Det er jeg fuldkommen overbevist om. Den Beslutning, vi har vedtaget, gælder ikke et nyt Ministerium, der træder til og skal have Folkerepræsentationens Tillid, men den er vedtaget overfor et Ministerium, som sidder, og som krævede en Udtalelse af hele Rigsdagen om vor Stilling til Neutraliteten. Og vi vedtog en Beslutning, hvori vi sagde, at Rigsdagen, ligesom hele Folket, ønskede, at Landet skulde føre en ligelig, ubetinget Neutralitetspolitik, en saadan Politik maatte ethvert Ministerium føre, og til Gennemførelsen af denne til-sagde vi dette Ministerium vor Støtte. Jeg kan ikke Beslutningen ordret udenad, men jeg tror ikke at have citeret fejl af Meningen. Der stod imidlertid ikke et Ord i denne Beslutning om Tillid til særlig dette Ministerium. Der stod absolut intet om politisk Tillid. Der stod intet om, at vi vilde betro dette Ministerium Stillingen, for den sad det jo inde med. Naar den højtærede Finansminister nu vil lægge alt dette ind i Beslutningen, mener jeg altsaa, at han lægger for meget ind i den. Han er øjensynlig blevet sjælelad

over den Beslutning og tror, at den omfatter meget mere, end den i Virkeligheden gør. Paa den anden Side omfatter den meget, for den omfatter dette, at det er vor udtrykkelige Villie, at Landet skal føre en ligelig, ubetinget Neutralitetspolitik, og naar Ministeriet vil gøre det — og det siger det jo —, vil vi støtte Ministeriet deri. Saa meget kan den højtærede Finansminister lægge ind i denne Beslutning, og saa meget ønsker jeg, der skal lægges ind i den, og jeg tror, at vi alle staa os ved at holde os til dette og ikke tale om en Tillidsadresse og om, at vi har betroet Ministeriet de Stillinger, det sidder inde med.

Nu siger den højtærede Minister, at jeg mener, Ministeriets Personer er andre, naar de er i Opposition, end naar de danner Ministerium; deres Meninger er andre. Ja, min Udtalelse skal forstaas saaledes — som jeg ogsaa tror, jeg sagde —, at naar Ministeriets Personer og dets Parti danner Ministerium, sidder i denne berømte Kasse — som jeg jo ikke har lavet, men som den højtærede Finansminister er Fader til —, saa føler de i alt Fald stærkere deres Ansvar, end det har vist sig, at de gjorde det som Opposition. Anderledes har jeg ikke kunnet opfatte Ministeriet og dets Parti, og da jeg ikke har den Overbevisning, at Ministeriet, hvis det kom tilbage paa Oppositionens Bænke, vilde føle det samme Ansvar som i Øjeblikket, saa mener jeg, at saa længe Ministeriet sidder i Kassen, har det et noget andet Blik paa det hele, end naar det sidder ovre paa Oppositionens Bænke.

Saa kom den højtærede Finansminister ind paa, hvad der var sket for 10 Aar siden. Den højtærede Finansminister sagde, at da for 10 Aar siden en Del af Venstre var gaaet ud af Partiet, havde jeg, Medlemmet for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, haft den Tro, at de, der saaledes gik ud af Partiet, var snart færdige, dem kunde vi slaa ned. (Konseilspræsidenten (Zahle): Det gjorde De jo!). Ja, vi gjorde det, vi slog adskillige ned ved Valget i 1906, skønt vi havde Modstand fra alle Sider imod os den Gang. Men det var ikke os, som profeterede saa meget om, hvad der skulde ske i Fremtiden, nej, den højtærede Finansministers Chef udtalte sig baade til Højreblade og til alle om de umaadelige Sejre, som skulde vindes i 1906 — jeg husker ikke, hvor mange Sejre det var, men det var et meget stort Tal. (Konseilspræsidenten (Zahle): Dem har vi vundet senere.) Men